

Handelsministeren (Philip): For tredje gang i dag er jeg i den stilling at kunne takke for god og velvillig behandling af et lovforslag. Jeg føler trang til her at føje en bemærkning til dem, som allerede er faldet, en bemærkning om, hvor god grund der er til at anerkende det initiativ, der her er taget fra privat side. Jeg tror, det er noget, der vil kunne få stor betydning for investeringer i fremtiden, og jeg synes, det er meget lykkeligt, at der i det høje ting er en sådan almindelig tilslutning til at fremme virksomheder af den art, som her kan påbegyndes. Netop da det er så vigtigt, at denne virksomhed kommer i gang, vil jeg også udtale min glæde over, at der — vist fra alle sider — blev afgivet løfte om, at der skulle foregå en hurtig behandling i udvalget. Vi må jo ikke glemme, at denne institution bl. a. afventer dette lovforslags vedtagelse for at kunne komme i gang med sin virksomhed. Derfor er det vigtigt, at man arbejder hurtigt med sagen.

Jeg udtaler altså min glæde over, at der er så almindelig tilslutning til lovforslaget, og at jeg kan regne med en hurtig behandling i det udvalg, som bliver nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 283, fremsættelsen i tidenden sp. 52).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Teksten i de årligt tilbagevendende forslag til lov om ind- og udførsel af fisk har, så vidt jeg erindrer,

været uændret gennem en række år. Der er nu i det foreliggende lovforslag i den sidste del af § 1 foretaget en mindre ændring af formuleringen i forhold til den nugældende lov. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den nye ordlyd er foreslået for at klargøre bestemmelsen om fiskeriministerens hjemmel til at fastsætte særlige regler for udførsel af fisk, når dette sker for at fremme afsætningen. Jeg kan i og for sig ikke se, at den nugældende lov tilslører fiskeriministerens ret i så henseende, men som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har der alligevel rejst sig visse tvivlsspørgsmål med hensyn til forståelsen af, hvor vidtrækkende fiskeriministerens hjemmel til at fastsætte mindstepriser er. Efter hvad der er oplyst for mig, er der kommet divergerende opfattelser til orde mellem på den ene side ørredproducenter og på den anden side eksportører af ørreder. De vanskeligheder, der her er opstået, vil formentlig bedst kunne belyses i det udvalg, jeg går ud fra vil blive nedsat til nærmere behandling af lovforslaget.

Bestemmelsen om, at loven skal have en gyldighedsperiode på 3 år, finder jeg hensigtsmæssig. Der er for mig ingen tvivl om, at det fremdeles i en årrække vil være nødvendigt at have en lovgivning om ind- og udførsel af fisk. Skulle det modsatte blive tilfældet, kan sagen jo altid tages op igen.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse.

Gideon: Ja, så nikker man atter genkendende til dette lovforslag, som skiftende fiskeriministre år for år har fremsat, og som den nuværende højtærede fiskeriminister jo også så sig nødsaget til at fremsætte for et års tid siden med den selv samme begrundelse som tidligere fiskeriministre, nemlig at det var nødvendigt at opretholde de i lovforslaget indeholdte bemyndigelser for ministeren til at regulere samhandelen af hensyn til indgåede overenskomster.

Ved lovforslagets behandling sidste år pegede jeg på, at fremsættelsen af lovforslaget betød en total svigten af det standpunkt, retsforbundet tidligere havde indtaget over for denne lovgivning, idet man hidtil havde vendt sig meget stærkt mod den og betegnet den som overflødig — ja,

[Gideon.]

den nuværende højtærede indenrigsminister, som tidligere var partiets ordfører i denne sag, udtalte endda for et par år siden, at den var mere end overflødig. Men alligevel har man altså set det særsyn, at den nuværende højtærede fiskeriminister har måttet fremsætte dette lovforslag igen med den samme begrundelse som tidligere fiskeriministre og nu altså på ny kommer med det. Jeg skal ikke komme nærmere ind på de betragtninger, jeg gjorde gældende dengang. Hvis der skulle være nogen, der har interesse i den samling af citater, som jeg da fremkom med, og som belyste det standpunkt, retsforbundet tidligere har haft over for dette lovgivningsanliggende, og de betragtninger, jeg i øvrigt gjorde gældende, kan jeg henvise til, at hvad jeg dengang sagde her i tinget ved første behandling, findes i Folketingstidende for 1957-58, sp. 285-90.

Ser man i øvrigt på det foreliggende lovforslag, får man det indtryk, at den højtærede fiskeriminister, ligesom der i sin tid blev sagt om den kendte teatermaler Carl Lund, forsøger at overgå sig selv. Nu kunne man måske stille sig det spørgsmål, om det virkelig, efter hvad den højtærede minister hidtil har præsteret, skulle kunne lykkes, men jeg må indrømme, at denne gang er det lykkedes; for hvad tidligere fiskeriministre ikke har dristet sig til, det har den nuværende højtærede fiskeriminister gjort, nemlig at foreslå, at loven nu skal gælde i 2½ år. Tidligere blev den kun vedtaget år for år, men nu sker der altså denne ændring. Jeg kommer til at tænke på, at ved det tilsvarende lovforslags første behandling sidste år udtalte den højtærede fiskeriminister, at det var et godt lille ministerium, fiskeriministeriet, for her får man nærmest det indtryk, at fiskeriministeren ved nærmere bekendtskab med denne lov synes, at det er en ganske god lille lov at have, og at han derfor gerne vil have den for et lidt længere tidsrum, end det hidtil har været tilfældet.

Naturligvis er det ikke det, der er kommet til udtryk som begrundelse. Begrundelsen er den, at man nu har fået en lov om afsætning af danske landbrugsvarer, der udløber den 30. juni 1961, og at ministeren derfor har fundet det rimeligt, at den lov, vi her drøfter, udløber på samme tidspunkt. Jeg må ærlig talt tilstå, at jeg ikke rigtig forstår

den indre sammenhæng mellem disse to lovforslagninger. Den her omhandlede lovgivning for fiskeriets område har man jo opretholdt gennem en meget lang årrække af hensyn til de særlige overenskomster med forskellige lande på dette område, medens man ved de i lov af 16. juni 1958 givne foranstaltninger har taget hensyn til de særlige afsætningsvanskeligheder, der i stigende grad har vist sig for landbrugets produktion. Så vidt jeg har forstået, har der ikke hidtil været afsætningsvanskeligheder for fiskerierhvervet. Af den nyligt udgivne fiskeriberetning for året 1957 fremgår det, at den samlede udførsel af fisk og fiskeriprodukter i de sidste 4 år er steget med tæt ved 80 mill. kr., fra 237 mill. kr. til 315 mill. kr., og at eksporten i 1957 var ca. 15 mill. kr. større end året før, og jeg har heller ikke set noget til, at der skulle være indtrådt nogen ændring i den forløbne del af indeværende år.

Jeg må derfor tilstå, at jeg ikke rigtig forstår den højtærede fiskeriministers begrundelse for den forlængede løbetid og ikke kan finde denne begrundelse særlig overbevisende. Ministeren kunne have henvist til, at alle partier her i salen nu står bag ved lovforslaget, og at der ikke i den øjeblikkelige situation er noget, der tyder på, at forholdene vil blive ændret, hvorfor man lige så godt kunne forlænge loven i disse 2½ år. Det forekommer mig, at det ville have været en mere fornuftig og mere reel begrundelse end den, der er givet. Der er imidlertid det, at denne forlængelse naturligvis har den behagelighed for ministeren, at han ikke behøver hvert år at skulle konfronteres med sin dårlige samvittighed, og der er jo mulighed for, at han overhovedet ikke, hvis forlængelsen gennemføres, får lejlighed til at blive konfronteret med den flere gange! Vi må vel i et udvalg se lidt nærmere på, om der nu også er grund til at imødekomme ministerens ønske om denne forlængelse.

Der er en anden bestemmelse i lovforslaget, som efter min mening kræver, at vi må have nedsat et udvalg for nærmere at se på den. Efter den hidtil gældende lovgivning har fiskeriministeren haft bemyndigelse til at udstede forbud mod ind- og udførsel, ligesom man i øvrigt har kunnet give forskrifter både for ind- og udførsel. Så vidt jeg kan se, sker der nu en ændring i dette

[Gideon.]

forhold. Efter det foreliggende lovforslag opretholdes bemyndigelsen for ministeren til at udstede forbud mod ind- og udførsel, men der er kun givet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for udførsel, medens der ikke, således som det hidtil har været tilfældet, er nogen bemyndigelse for ministeren til at regulere indførslen. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes dette forholder sig, og jeg vil gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om det i virkeligheden er udtryk for en indsnævring af ministerens bemyndigelse, og om det altså er udtryk for en vis liberalisering på dette område.

Jeg er imidlertid ikke helt sikker på, at det er meningen. Hvis det havde været tilsigtet, ville det vel have stået i bemærkningerne og navnlig være anført i den højtærede ministers fremsættelsestale, og dér ser jeg ikke noget om, at der sker en ændring på dette område. Ser man på bemærkningerne til lovforslaget, er der tale om en vis uoverensstemmelse, andet kan jeg ikke se. Der står nemlig her, at der

„eksisterer fortsat for de forskellige arter af fisk og fiskeriprodukter i vidt omfang mængdebegrænsninger, som gør det påkrævet, at der er adgang til at regulere ind- og udførslen af sådanne varer fra og til disse lande“.

Det siges altså her, at der består sådanne overenskomster med forskellige fremmede lande, der gør det påkrævet, at man har bestemmelser, hvorefter den højtærede fiskeriminister kan regulere såvel ind- som udførsel; jeg er som sagt ikke helt klar over, hvorledes dette skal forstås, men jeg håber, at den højtærede fiskeriminister kan give en nærmere begrundelse for det, og i øvrigt mener jeg, at vi må se lidt nærmere på det i et udvalg.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

H. C. Toft: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Jacob Pedersen, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på mit partis vegne gøre et par bemærkninger om lovforslaget, forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

Lovforslaget ligner sine forgængere gennem snart mange år. Af bemærkningerne fremgår det, at denne lov er nødvendig for

at regulere samhandelen med en række lande uden for Den europæiske Betalingsunion, med hvilke vi har særlige aftaler. Det samme er tilfældet med aftagerlande inden for Den europæiske Betalingsunion, hvoraf enkelte har fastsat mængdebegrænsning. Vi erkender derfor nødvendigheden af bemyndigelsen til fiskeriministeren, i al fald så længe tilstandene nødvendiggør lovgivning, men vi var enige med fiskeriministeren, da han sidste år gav udtryk for det håb, at bestræbelserne for friere samhandel måtte føre til, at man kunne komme af med denne bemyndigelseslovgivning, som den højtærede minister tidligere var en afgjort modstander af.

Vi er ikke tilhængere af bemyndigelseslovgivning, og vi ønsker derfor bemyndigelseslove ophævet, så snart muligheden er til stede. Derfor kan vi ikke tiltræde, at lovens gyldighedsperiode forlænges i forhold til, hvad der hidtil var tilfældet. Det er efter vor opfattelse rigtigt, at folketinget får lejlighed til med højst et års mellemrum at drøfte muligheden for at afvikle denne lovgivning, og vi kan derfor, som jeg sagde før, ikke gå med til en gyldighedsperiode på mere end et år. Den højtærede fiskeriminister har da heller ikke givet nogen saglig begrundelse for, at loven skal gælde i 2½ år, men blot henvist til, at landbruget nu har fået en bemyndigelseslov, der er gældende til 30. juni 1961. Når vi i det konservative folkeparti medvirkede til gennemførelsen af landbrugets store bemyndigelseslov med en gyldighedsperiode af tre år, var begrundelsen den, at man fra landbrugets side hævdede, at det var nødvendigt, for at man kunne få opbygget det apparat til fremme af afsætningen, man tilsigtede, og for at man kunne få nogen virkning af bestræbelserne; det var jo et helt nyt område, en helt ny lovgivning, helt nye muligheder, landbruget her skulle til at arbejde med.

Den højtærede fiskeriminister har ikke en sådan saglig begrundelse. Den højtærede ministers argumentation minder egentlig én om skoletiden, da argumentationen ofte kunne være den; når Karl har fået lov, hvorfor skal Oluf så ikke have lov? Denne argumentation tæller ikke for os i denne forbindelse. Vi ser ingen grund til at forlænge loven mere end ét år, således som vi tidligere har stemt for det.

[H. C. Toft.]

Vi vil under udvalgsbehandlingen gerne fra ministeren høre, i hvilket omfang og på hvilke områder det er lykkedes ministeren det sidste år at fremme og sikre afsætningen af dansk fisk, således som det er lovens formål.

A. C. Normann: Jeg har nu i så mange år været med til at begrunde, hvorfor jeg kunne stemme for det lovforslag, vi her behandler, at jeg næsten føler mig helt lettet ved udsigten til, at denne behandling fremtidig ikke skal finde sted hvert år. Jeg gad vidst, om det ikke er i 15-20 år, vi nu hvert år har haft forslag om forlængelse af denne lov til behandling, og der er jo ikke større udsigt til, at de tilstande, der danner baggrunden for denne lovgivning, skal ændre sig i den allernærmeste tid.

Med hensyn til den længere frist, sammenkædningen med landbrugets afsætningslov, synes jeg, at det ærede medlem hr. Gideon gav en aldeles fortræffelig, en virkelig udmærket begrundelse for denne længere løbetid, og jeg må halvvejs bebrejde den højtærede fiskeriminister, at han ikke har brugt den samme begrundelse. Jeg vil derfor spørge, om ikke det var muligt, at den højtærede fiskeriminister kunne stemme for lovforslaget ud fra sin begrundelse og det ærede medlem hr. Gideon kunne stemme for det med sin ganske udmærkede begrundelse; der er jo nu faktisk to grunde til at forlænge loven, medens der før kun var én.

Kristian Kristensen: Det foreliggende lovforslag tilsigter at give den højtærede fiskeriminister en lignende bemyndigelse til at gennemføre foranstaltninger til sikring af eksporten af fiskeriprodukter, som landbrugsministeren har fået for landbrugsprodukternes vedkommende. Vi fra vor side betragter det i modsætning til det ærede medlem hr. H. C. Toft som rimeligt, at loven her får en lignende gyldighedstid. Vi tilsiger vor velvillige medvirken i udvalget og anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovens forlængelse og til de små ændringer, der her er tale om, og som giver ministeren den

bemyndigelse, som de skiftende fiskeriministre har haft gennem en lang årrække. Det finder jeg såre naturligt, og der foreligger da også en henstilling herom fra fiskerierhvervets udøvere. En 2½-årig forlængelse forekommer mig også naturlig, al den stund vi jo nu gennem en lang, lang årrække her i tinget hvert år har vedtaget forslag om lovens forlængelse og der jo ikke synes at være nogen særlig udsigt til ændringer i afsætningsforholdene for fisk og fiskevarer af en sådan karakter, at der er nogen grund til at modsætte sig en forlænget løbetid.

Jeg kan, som jeg allerede har nævnt, på mit partis vegne give tilslutning til, at denne forlængelse finder sted.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg vil gerne takke for den helt enstemmige tilslutning, og jeg takker også for de både saglige og morsomme bemærkninger, som er fremsat. Det er jo rigtigt, at lovforslaget er en genganger. Formålet er at muliggøre opfyldelse af de to-sidede aftaler, men det kan godt ske, at man engang ikke længere behøver den til det formål. Men loven bruges også til fremme af afsætningen, og af hensyn hertil har jeg ment, at det var rigtigt, at det blev helt klargjort, at den også skal bruges på det område, og at dette formål måske kan blive hovedformålet. Derfor har jeg ønsket at gøre det helt klart, at det drejer sig om en afsætningslov. Jeg mener godt, man kan sige, at dette er fiskeriets afsætningslov, på samme måde som også landbruget senere har fået sin. De foranstaltninger, der er truffet i henhold til landbrugets afsætningslov, svarer temmelig nøje til dem, der er truffet med hjemmel i fiskeriets afsætningslov. Landbruget har lært hos fiskeriet, som dermed har foregået landbruget med et godt eksempel, og jeg ved positivt, at lovgivningen vedrørende fiskeriet er indgået i de forhandlinger, der har været om landbrugets ordning.

Når jeg har ønsket at gøre det helt klart, at der er tale om en afsætningslov, gøre det helt uomtvisteligt, er det efter henstilling fra erhvervet. Man kan bruge den, hvis situationen skulle gøre det nødvendigt, men den vil kun blive brugt efter henstilling fra vedkommende erhvervsorganisationer.

[Fiskeriministeren.]

Jeg kan også sige, at når jeg har foreslået den forlænget til 30. juni 1961, er det med samme begrundelse, som gjaldt med hensyn til landbrugets afsætningslov, nemlig at det kan være af værdi, at en afsætningslov har en noget længere løbetid end love, der kun drejer sig om opfyldelse af indgåede handelsaftaler.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Gideon og måske også det ærede medlem hr. H. C. Toft ligesom stod lidt fremmede over for, at det drejede sig om en afsætningslov, altså en lov med et noget andet formål end det hidtidige. Jeg regner med, at dette i det lange løb vil blive denne lovs hovedformål. Den har været brugt med hensyn til afsætningen af ørreder og vel også på enkelte andre områder. Det ærede medlem hr. Gideon har for så vidt ret i, at der ikke har været tale om vanskeligheder på afsætningsområdet. Der er sket en stigning i eksporten af ørreder fra 6 mill. kr. for ti år siden til 30 mill. kr. nu, og ser man på den forløbne del af året 1958, er der også fremgang; ja, selv på det amerikanske marked, hvor der dog er visse vanskeligheder, har der været fremgang i den hidtil forløbne del af året. Man vil, om jeg så må sige, sikre sig imod eventuelt kommende vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med en måske større produktion, end der kan afsættes til de bedst betalende markeder. Man kan blive nødt til at opkræve en puljeafgift, således at de, der skal afsætte på de dårligere betalende markeder, kan få en tilsvarende betaling som de, der afsætter på de bedst betalende. Man tilsigter for så vidt at undgå underbud og ødelæggelse af erhvervet, og jeg tror, det er helt rigtigt at have en lov, der skal forhindre salg til underpriser, således som også landbruget har fået det.

Jeg vil anbefale lovforslaget til vedtagelse og gøre opmærksom på, at det jo gerne skulle vedtages inden nytår, hvilket jeg også håber skal lykkes, selv om der bliver nedsat et udvalg. De oplysninger, man eventuelt ønsker, og de ændringer, man muligvis vil fastholde bør foretages, kan vi snakke om i udvalget.

Gideon: Må jeg først have lov til at bemærke til den højtærede fiskeriminister, at

jeg fik jo ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede til ministeren om, hvorvidt lovforslaget indeholdt et forslag om en afvikling, siden det kun indeholder en bemyndigelse for ministeren til at udstede forbud mod ind- og udførsel, derimod ikke til regulering af indførslen, men kun udførslen. Det er jo i direkte strid med bestemmelserne i de hidtidige love, og som jeg også dokumenterede, er det tillige i strid med bemærkningerne til lovforslaget, hvori der udtrykkelig står, at det er nødvendigt, at der er adgang til at regulere såvel ind- som udførsel af varer til og fra disse lande. Jeg vil derfor gerne igen spørge ministeren, om der er tale om en sådan afvikling, eller hvad årsagen er til, at man ikke nu nævner, at ministeren skal have bemyndigelse til regulering også af indførslen.

Dernæst vil jeg gerne sige, at efter den tale, den højtærede fiskeriminister holdt, forstår jeg slet ikke begrundelsen for, at loven nu fremover skal have 2½ års løbetid. Som jeg gjorde opmærksom på, kunne jeg ikke få andet ud af det, end at der ikke hidtil havde været vanskeligheder med hensyn til fiskerierhvervets afsætningsmuligheder, og den højtærede fiskeriminister gav mig jo fuldstændig ret i, at der ikke har været sådanne vanskeligheder. Det er jo netop vanskelighederne for landbrugserhvervet, som har været medvirkende til, at vi har fået en tilsvarende lov for dette erhverv, og jeg kan derfor slet ikke efter ministerens bemærkninger se nogen som helst forbindelse mellem disse to ting. Den begrundelse, den højtærede minister har givet for denne forlængelse, holder slet ikke stik, for der er i virkeligheden aldeles ikke nogen indre sammenhæng mellem disse to lovgivningsforanstaltninger. Jeg vil derfor håbe, at vi i et udvalg kan få en anderledes fyldig begrundelse. Som forholdene nu er, må jeg for mit og mit partis vedkommende sige, at også vi ønsker jo denne lovgivning afskaffet så hurtigt som overhovedet muligt, og der skal meget tungtvejende grunde til, for at vi kan imødekomme den højtærede ministers varme ønske om nu at forlænge loven i 2½ år.

Jeg forstod på ministeren, at han i høj grad var interesseret i at understrege, at det nu var en afsætningslov, det var det, der nu var lovens hovedformål.

[Gideon.]

Jeg forstår også, at det er en ny opfattelse, den højtærede minister har fået. Vi fik ikke denne begrundelse, da vi for et års tid siden sidst havde denne sag til behandling. Da var begrundelsen alene den, at loven var nødvendig til opfyldelse af de forpligtelser, vi havde gennem overenskomster med forskellige lande.

Nu er den højtærede fiskeriminister imidlertid kommet til den anskuelse, at det er en afsætningslov, det drejer sig om, og at det er dette, der gør det rimeligt, at man forlænger den. Jeg tror heller ikke, denne opfindelse holder stik. Skal vi nu ikke holde os til den begrundelse, der er givet igennem, jeg husker ikke hvor mange år, men skal vi sige en snes år, af de forskellige fiskeriministre, nemlig at loven tilsigtede opretholdelse af de overenskomster, vi havde indgået. Når den højtærede fiskeriminister nu siger, at hovedformålet er afsætning, forstår jeg endnu mindre, at retsforbundet tidligere er gået imod denne lov. Når hovedformålet nu er afsætning, og når man er så glad for, at det nu er afsætningen, der fremmes gennem denne foranstaltning, at man vil have loven forlænget for 2½ år, må jeg indrømme, at jeg ryster på hovedet, for så forstår jeg slet ikke, at man fra retsforbundets side tidligere er gået imod denne lovgivning.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Det ærede medlem hr. Gideon har jo ret i, at denne lov hidtil formelt kun har været en lov om ind- og udførsel, men det har også været klart, var også klart i fjor, at loven desuden blev brugt som en afsætningslov, som skulle sikre, at man ikke inden for landets grænser konkurrerede hinanden sønder og sammen; det er det, jeg mener må være lovens hovedformål fremover.

Når det ærede medlem nu taler så højtideligt om § 1, vil jeg sige, at det er jo en lov, der kan bruges både over for ind- og udførsel, når det gælder opfyldelse af traktaterne, men når det gælder afsætning, kan den kun bruges over for udførslen. Man kan ikke lave indførselsforbud i form af en afsætningslov; over for dette formål er den altså begrænset til kun at gælde udførsel.

Jeg mener, at det er helt konsekvent, og

jeg kan godt sige, at der er jo vanskeligheder i øjeblikket. Vi har f. eks. vore dambrug; de betyder en stor indtægt, men vi vil nødigt have, at det kommer dertil, at man, når ørrederne fra disse dambrug skal sælges, konkurrerer hinanden sønder og sammen. Så er det, man prøver at få et vist samvirke, og det vil vi støtte, ganske ligesom vi støttede den afsætningsordning, landbruget fik.

Men når det drejer sig om afsætning, skal der også være lidt længere tid til rådighed. Kan man ikke godt se, at der er den samme begrundelse for at lade denne lov løbe til 1961 som for at lade loven om landbrugets afsætning løbe til 1961? Det stemte venstre og konservative for, og jeg håber, de vil være lige så fornuftige, når det gælder denne lov.

(Kort bemærkning).

Gideon: Jeg forstod på den højtærede fiskeriminister, at det var nødvendigt at opretholde denne lov, for at der ikke skulle komme for meget konkurrence, således at der kom underbud. Jeg må sige, at den højtærede fiskeriministers stilling bliver mig mere og mere gådefuld. Jeg havde troet, at det, som retsforbundet hidtil har levet højt på, netop var, at der skulle være så frit slag som overhovedet muligt for den frie konkurrence; men nu hører vi den højtærede fiskeriminister sige, at det er nødvendigt at opretholde denne lov, oven i købet give den længere løbetid, end den hidtil har haft, fordi man ellers ville komme ud i en ødelæggende konkurrence. Ja, det må man jo tage til efterretning; men jeg kan ikke se rettere, end at det er et helt nyt flag, man hejser fra retsforbundets side. Det er måske det selskab, man er kommet i, der har bevirket, at man nu har hejst frikonkurrenceflaget lidt på halv stang og i stedet er gået ind for at have så meget kontrol som overhovedet muligt. Det er et andet flag, man nu har hejst i mastetoppen.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Det er ikke min opfattelse, at vi skal have så meget kontrol som overhovedet muligt; men det er min opfattelse, at man bør træffe sådanne foranstaltninger, at der ikke er enkelte, der kan få lov at leve på andres

[Fiskeriministeren.]

bekostning, og det er det, denne lov skal sikre imod.

(Kort bemærkning).

Gideon: Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot sige, at de udtalelser, fiskeriministeren er kommet med, jo i og for sig taler for sig selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Baunsbak-Jensen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Hvad er begrundelsen for, at staten kun giver et tilskud til Gilleleje havns udvidelse på 200 000 kr. eller en fjerdedel af udvidessummen og ikke som tidligere til sådanne arbejder halvdelen af anlægssummen?“

Medlem af folketinget Baunsbak-Jensen har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil statsministeren overveje, om der ved statens mellemkomst vil kunne findes udveje for, at det ikke bliver nødvendigt midlertidigt at lukke Fondet for dansk-norsk Samarbejdes stipendiatkollegier Lysebu og Schæffergården?“

Medlem af folketinget Peter Larsen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Er finansministeren opmærksom på, at gennemførelsen af bestemmelsen i finansministeriets cirkulære om udbetaling

af godtgørelser for fravær fra hjemmet til medlemmer af kommissioner og nævn m. v. i en del tilfælde har haft urimelige og formentlig utilsigtede virkninger, og er finansministeren indforstået med at drage omsorg for at råde bod på disse uheldige virkninger?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

I skrivelse af d. d. meddeler gårdejer Alfred Christensen, Stenedgård pr. Skibby, at han er villig til under den folketingsmand Ladefoged tilståede orlov fra den 28. d. m. at regne midlertidigt at tage sæde i folketinget.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 4. november kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om visse finansieringsinstitutioner.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i fondsbørsloven.

4) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

5) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til undervisningsministeren af Henry Christensen m. fl.*

6) *Første behandling af:*

Forslag til toldlov.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i forbrugsafgiftslove.

[Formanden.]

8) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af den under 15. december 1950 i Bruxelles oprettede konvention om klassifikation af varer i toldtariffer med rettelsesprotokol af 1. juli 1955 samt ratifikation af den samme sted oprettede konvention af 15. december 1950 om ansættelse af varers toldværdi.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 14³⁰.

12. møde.

Tirsdag den 4. november kl. 14.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om forsorgen for åndssvage og forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (om forsorgsforlængelse for åndssvage under børneforsorg).

Medlemmer af folketinget Paabøl, N. Chr. Christensen, Axel Kristensen, Lorentzen, Adolph Sørensen, Erna Sørensen og Thestrup har meddelt mig, at de ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om skattefri afskrivninger i boligbyggeriet.

Med skrivelse af 30. f. m. fremsender socialministeren beretning om den 42. internationale arbejdskonference i Genève 1958. Beretningen, hvoraf eksemplarer er omdelt, vil blive optaget i Folketingstidende, tillæg B.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Paabøl): Hermed har vi den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om skattefri afskrivninger i boligbyggeriet.

Lovforslaget er i alt væsentligt identisk med et af boligministeriet efter forhandling med finansministeriet udarbejdet forslag, som den daværende indenrigs- og boligminister, Aksel Møller, i marts 1952 fremsatte i et folketingsudvalg.

Forslaget tilsigter at fremme det private boligbyggeri ved i de første 10 år efter en ejendoms opførelse at tillade skattefri afskrivning på 1 pct. om året af ejendommens opførelsesomkostninger.

Mens det sociale byggeri er skattefrit, har private bygherrer en skattebyrde, som er særlig tyngende i de første år, hvor byggeriet er illikvidt, idet hele ejendommens overskud ofte medgår til betaling af store afdrag på prioriteterne.

Hertil kommer for det forretningsmæssige byggeri den særlige udlejningsrisiko, som nybyggeriet har, indtil restriktionerne er afviklet, når det skal konkurrere med den lave leje i den ældre boligmasse og med det statsstøttede, skattefri, sociale byggeri.

Endelig vil forslaget begrænse bygherrens risiko ved de høje anskaffelsessummer i en overgangstid, til byggeriets omkostningsniveau er mere stabiliseret.

Forslaget vil efter forslagsstillernes mening virke animerende og konsoliderende på det private byggeri.

Såfremt en ejendom, på hvilken afskrivning i henhold til denne lov er sket, er opført af bygherren med videresalg for øje eller som led i hans næring, vil han blive indkomstbeskattet af den fortjeneste, han måtte indvinde ved senere salg, derunder også af de stedfundne afskrivninger.

Hvis en ejendom, der falder ind under denne lov, derimod er opført eller erhvervet for at tjene som bolig for ejeren selv og hans familie, vil de stedfundne afskrivninger ikke komme til beskatning, selv om